

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

debatten, idet jeg nævnte hele det økologisk velbegrundede princip: genanvendelsesprincippet. Så stillede jeg hr. Lembourn det direkte spørgsmål, om han mener, at genanvendelsesprincippet, som er et godt princip i forureningsbekæmpelsen, på det lange sigt virkelig vil kunne trives inden for det af hr. Lembourn foretrukne økonomiske system. Det er da en meget god og speciel indgang særlig under behandlingen af miljøbeskyttelseslovsforslaget, således som det ligger her.

Det næste spørgsmål om prioriteringen: når jeg ikke svarede i første omgang, var det, fordi jeg mente, hr. Lembourn gjorde prioriteringsspørgsmålet alt, alt for specielt, nemlig til alene at omfatte en diskussion af de administrative udgifter ved denne lovgivning. Men det er jo ikke noget egentligt prioriteringsproblem. Der, hvor det kommer til at koste, er på det tidspunkt, da normerne slår igennem. Så opererer vi jo med tal for vandrensningen alene, som vel ligger et sted mellem 3 og 5 milliarder kr. Tallene for luftrensning kender vi vel ikke, men de er også af en ganske betydelig størrelsesorden. Der er vel heller ikke nogen tvivl om, at prioriteringsproblemerne bliver så meget mere smertefulde, jo større beløb det drejer sig om, og det er særlig disse beløb, jeg tænker på, når jeg bruger ordene en smertefuld proces.

I denne prioriteringsdebat er det heller ikke sikkert, vi bliver ganske enige, for jeg mener, at både det private og det offentlige forbrug, både den private og den offentlige investering, bør indgå. Man kan ikke sige, at der er sektorer, der i en sådan prioriteringsdebat er hellige. Hvis vi kan nå så langt, at vi kan sige, at der ikke er særlige sektorer, der er hellige, så tror jeg, vi kan få en ganske udmærket prioriteringsdebat. Men hvis vi forlods vil sige, at prioriteringen alene skal foregå inden for visse sektorer, andre er forlods fredhellige, så kan det måske blive vanskeligt at nå til enighed herom.

Til hr. Arne Christiansen vil jeg sige, at den lidt forsigtige formulering omkring hele støtteproblematikken skyldes, at vi har forbedret støttemulighederne, vi har forbedret afskrivningsmulighederne specielt ved rensningsformål, og at vi vil se, om ikke det er tilstrækkeligt.

(Kort bemærkning).

Lembourn: Jeg kan ikke se, at der skulle være nogen vanskelighed ved at indbygge varierende afgifter, afskrivningsregler og støtteforanstaltninger i forureningsproblematikken, sådan at det betaler sig at genanvende. Det kan da gøres ved hjælp af den liberale mekanik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning og lov om offentlige veje.

(Lovforslaget (nr. 156) findes i tillæg A. sp. 4027, fremsættelsen i tidenden sp. 2849).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af vandløbsloven.

(Lovforslaget (nr. 157) findes i tillæg A. sp. 3759, fremsættelsen i tidenden sp. 2849).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Alsing Andersen: Den store samlende miljøpolitik, som der lægges op til med det lovforslag, vi lige har behandlet, medfører jo også en række ændringer af bestående love og medfører også i visse tilfælde helt nye lovgivninger. Vandforsyningsloven og vandløbsloven er to meget vigtige love i denne forbindelse, og selv om det væsentligste sigte med disse love vel oprindeligt har været at få klarlagt det mere ejendomsretlige forhold, der hæfter sig ved disse ting, har der også været miljøsigte i disse to love.